

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Ad scholas quomodo iuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

loquendum quoque cum Superioribus tenebat. Tum dubitationes Magistro proponebat, Latino semper sermone: ac si primâ statim explicatione responsionem non caperet, post exiguam cogitationis moram, modesto cum risu, apertè simpliciterque respondebat; *Verè, Pater, non intellexi.* at quando assequeretur quidem, sed tamen propositæ abs se quæstioni iudicabat non esse penitus allatam lucem, ne contendendi studio videretur Magistri sententiam oppugnare velle, ad eum modum respondebat, ac si suæ vitio tenuitatis tenebras nondum penetrasset, quibus diffusis, mox reddito inclinati capitis honore, discedebat. Si quando autem vnâ cum alijs collegis in Professoris fuisset cubiculum per causam aliquam aduocatus, quamprimum opportunè poterat, religiosâ se libertate recipiebat, abibatque gratiâ tantâ, vt remanentium nemo offenderetur. Prius aliquantò egredi cubiculo consuêrat, quàm scholæ signo manè vesperique vocaretur, ibatque ad Templum, salutaturus, vt dicitur, augustissimum Eucharistiæ Sacramentum: sed signo audito, erigens se, subitò ad portam festinabat, ibique ceterorum expectans conuentum, legendo libello suo id temporis occupabat. Ad scholam ibat redibatque seuerè sibi indicto silentio. In scholâ scriptioni sic atten-

attendeat, ut nec de libro oculos tolleret. Numquam de Magistri dictantis velocitate questus est; sed si quod ei verbum transiliendum fuerat, aut à scholâ, si permetteret tempus, reponebat è proximè assidentis libro, aut domi, petitâ à Superiore facultate, è collegæ cuiuspiam codice excerptum restituebat. Si audiret dictanti Magistro grauem excitatum esse ab aliquo strepitum, vultus indicio id ægrè se quoque ferre ostendebat, ut auctores admoneret, quietemque conciliaret. Audito signo ad lectionum disputationumque finem, protinus erigebat sese, obedientiæ nimirum præstandæ obsequio: si verò lectio disputatione solito longius extraheretur, tum ille contorquere sese, ac veluti prunis candentibus insistens propè diffluere. Lectione finitâ, pro more, Nobilioribus quibusdam adolescentibus eam medio horæ spatio repetebat: eratque res admiratione digna, videre quantâ eum demissione colerent, obtemperarentque. temporis constituti spatium lapso, statim omnibus ad scholæ ianuam relictis abibat, ne perfectè quidem reddito quæstionum responso, ut leges obseruaret. Domesticas repetitiones, disputationesque silens attentusque auscultabat; ac si suæ essent disputandi vices, insigni id præstabat alacritate, iustoque relicto spatio, (quo is, cui re-

I spon-

spondendum erat, & repeteret obiectionem, & responsum suum ipse pro commoditate explicaret) nihil interpellabat. Tum demum responsum acriter oppugnabat, nullâ quidem inflammati animi, vocisve erumpentis concitatione, sed æquali solitaque tranquillitate. Si contrâ respondendum illi erat, felicissimè disputantium ratiocinationes totidem planè verbis repetebat, respondebatque accuratè, non minore claritate quàm ordine, ac viâ, depressis semper per modestiam oculis: vtque manifestum sit temerè nihil à Ioanne in rebus licet minimis fieri solitum, sed consultò omnia ac præfinitò, placuit hoc loco prodere quod examine studiorum imminente fecit; exile quidem illud, sed fortè non inutile studiosis.

Admonitus examinatum se iri de vniuersâ Philosophiâ ad 19. Martij, die S. Iosepho festo, anno M. DC. XXI. præparauit exemplò sese, præparationemque adhibitam ita litteris consignauit: Præses examinis huius esto S. Iosephus: deprecatrix beatissima Virgo. Primò, vt feliciter eueniat, semel flagello e funiculis texto meipsum accipiam; pœnam aliquam publicè in triclinio obibo; Rosariam coronam vnâ recitabo; denique faustum Patris Rectoris auspiciam adhibebo. Si fortunatè verterit, tria S. Iosepho Rosaria adnumera-